

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Erasmus+

Dobra praktyka

Dydaktyka kształcąca umiejętności i kompetencje

Część modułu / E

Kontakt: Maria Elisabetta Perri, Monica Gennari

I.C. « Cecrope Barilli » di Montechiarugolo (PR), Włochy

<http://www.icmontechiarugolo.gov.it/>

1. Kontekst

Realizacja jednostki dydaktycznej kształcącej umiejętności i kompetencje.

"Fryderyk II: Rycerz intelektu i smaku".

Praca zaprojektowana i powstała w szóstej klasie szkoły średniej "Cecrope Barilli" w Montechiarugolo.

Czas realizacji to około 20 godzin (praca w szkole i w domu).

Klasa składa się z 19 uczniów o zróżnicowanym poziomie umiejętności.

2. Cele

Dlaczego warto wybrać dydaktykę kształcąca kompetencje?

Dobre samopoczucie ucznia jest podstawowym wymogiem, bez spełnienia którego trudno jest zapewnić warunki do osiągnięcia przez niego sukcesu szkolnego i edukacyjnego.

Każdy uczeń może osiągnąć szerokie cele i pozytywne wyniki w szkole, pod warunkiem, że każda szkoła będzie działała na dwóch poziomach:

- Normalności, która odpowiada na potrzebę przynależności i waloryzację każdego przedmiotu w jego wymiarze osobistym;
- Wyjątkowości, która odpowiada na potrzebę budowania tożsamości, poczucia własnej odmienności i dostrzegania, że taka różnorodność jest wartością, warunkiem rozwoju jednostki i społeczeństwa.

Poczucie przynależności, pozytywne postrzeganie siebie, poczucie własnej efektywności to części składowe, dzięki którym szkoła będzie dążyć od podejścia zorientowanego na nauczaniu (częstego i konwencjonalnego) do modelu opartego na uczeniu się uczniów. Chodzi o stworzenie podstaw nowej szkoły otwartej dla wszystkich i społeczeństwa opartego na wiedzy, w którym kształcenie ustawiczne i zdolność do uczenia się są warunkami dobrego samopoczucia i poczucia własnej wartości wśród ludzi.

Należy w edukacji postępować tak, by nie zniszczyć w dzieciach gotowości do działania, talentów i zdolności, które mogą być wydobyte w szkole nie tylko za pośrednictwem kształcenia umiejętności czytania i pisanie.

My, nauczyciele, musimy pracować tak, aby szkoła mogła postawić w centrum uwagi danego ucznia (indywidualność i relacyjność) oraz pomagać uczniom w budowaniu obrazu świadomości kulturowej, odpowiedzialności społecznej i aktywnego obywatelstwa otwartego na innych.

Szkoła powinna być zatem zaangażowana w budowanie ścieżki edukacyjnej, która jest bardziej dostosowana do cech charakterystycznych ucznia.

3. Realizacja dobrej praktyki

Przekazywanie informacji uczniom

- 1) Korzystając z różnych źródeł, pogłębianie wiedzy na temat postaci wielkiego władcy jako człowieka i polityka.
- 2) W laboratorium: wpisując na stronie internetowej hasło "Fryderyk II Hohenstauf a jedzenie" uczeń uzyska dostęp do różnych dokumentów i blogów, które ujawnią szczególną pasję i uwagę, jaką suweren miał do jedzenia; zbierze wszystkie informacje, które uważa za przydatne do edycji swojego menu.
- 3) Ponowne przetworzenie informacji i danych zebranych w prezentacji w formacie elektronicznym z uwzględnieniem nowego słownictwa.

Sposób realizacji

Praca indywidualna, w parach oraz w małych grupach.

Wymagane produkty:

Prezentacja w formie elektronicznej zrealizowanej pracy i wykonanej ścieżki dydaktycznej w formie elektronicznej.

Realizacja średniowiecznego menu z potrawami nawiązującymi do Fryderyka II, również w językach obcych (angielski, francuski).

Przygotowanie i stworzenie rysunkowego storyboardu potraw pokazanych w menu.

Cele:

Spójnie z ustalonymi celami, uczniowie w założeniu mają nauczyć się wyszukiwać informacje, syntetyzować je, przeglądać dane za pomocą narzędzi komputerowych i komunikować je w efektywny sposób. Aktywność ta rozwija postawę zainteresowania, ducha współpracy i organizacji; uczy przezwyciężać napotkane trudności, także z pomocą innych.

Zasoby (narzędzia, porady, szanse i możliwości):

Nauczyciele, w szczególności: nauczyciel języka włoskiego (koordynator); matematyki, nauczyciel wspierający, nauczyciel muzyki, plastyki, języków obcych, pedagodzy kształcący różne umiejętności uczniów.

Kryteria ewaluacji:

Uwzględniając poziom wyjściowy uczniów, nauczyciele biorą pod uwagę jakość komunikacji i zrozumienie opracowanych tekstów. Oceniają również udział w proponowanych działaniach, zaangażowanie, współpracę z partnerami, realizację i jakość produktu końcowego.

Produkt końcowy:

Realizacja zadania.

Uczniowie są stymulowani do wykorzystywania umiejętności i wiedzy, związanych z różnymi przedmiotami szkolnymi, w zdefiniowanych i skontekstualizowanych sytuacjach oraz do prześledzenia doświadczeń, które mogą być obecne w życiu codziennym.

Zadanie:

Aktywność ta ćwiczy realizację zadań, przed którymi staje się w świecie rzeczywistym, (zarówno tych osobistych, jak i zawodowych):

- stawia **złożone problemy**, oczywiście dostosowane do wieku ucznia, ale otwarte na różne interpretacje, reakcje i wybory;
 - nigdy nie ma unikalnej i zdefiniowanej formy, może być zrealizowane z uwzględnieniem **różnych perspektyw i punktów widzenia**;
 - nie może być zrealizowane w krótkim czasie: zazwyczaj potrzeba przynajmniej całego **dnia**, a częściej **tygodnia** pracy;
 - jest ono zaprojektowane tak, aby mogło być realizowane w **grupie**, z tego powodu kluczowym wymogiem jest **współpraca**;
 - przyjmuje **wielodyscyplinarną perspektywę**: nie chodzi o posiadanie wiedzy na jeden temat, ale o to, by móc wybrać informacje i sposób myślenia w sposób kompletny i krytyczny;
 - prowadzi do stworzenia produktu końcowego, który będzie oceniany przez nauczyciela lub nauczycieli.
- Uczniowie przygotowali średniowieczną kolację w jadalni naszej szkoły. Zaprosili dyrektora szkoły, wszystkich nauczycieli, swoich nauczycieli ze szkoły podstawowej, rodziców - w sumie 50 gości.

Uczniowie z radością nakrywali stoły, gotowali przepisy kulinarne, serwowali gościom, zabawiali ich przedstawieniem teatralnym pt. "Na dworze Fryderyka II", pokaz sokolnictwa i narrację całej sekwencji działań, która doprowadziła ich do realizacji tego wydarzenia.

4. Ewaluacja dobrej praktyki

Dobłą praktyką opisywana w niniejszej karcie kładzie nacisk na umiejętności, proces aktywnego uczenia się oraz KOMPETENCJE.

- jest to metoda, która nie koncentruje się już na wiedzy z konkretnej dziedziny, ale na osobistych umiejętnościach uczniów, umożliwiając im świadome i aktywne stawienie czoła obowiązkowi dorosłego życia.
- Uczniowie uczą się lepiej, gdy aktywnie budują swoją wiedzę.
- Maksymalizuje to ich stopień zaangażowania, produktywność i talenty.
- Nauczyciel staje się przewodnikiem i punktem odniesienia.

Idea klasy lub grupy jako społeczności uczącej się jest czymś więcej niż tylko modelem nauczania. Jest to wizja szkoły i nauki, która gromadzi wiele najnowszych osiągnięć edukacyjnych i najlepszych praktyk wykorzystywanych przez skutecznych dydaktyków.

Idea klasy jako "społeczności uczącej się" zakłada zaangażowanie wszystkich w pogłębianie wiedzy całej grupy i wzajemne wspieranie uczenia się poszczególnych uczniów.

Uczeń musi być uważany za osobę aktywną, zaangażowaną w siebie i odpowiedzialną.

Dydaktyk – osoba, która "troszczy się" o problemy ucznia, musi "zacząć od idei programu nauczania bogatszego o możliwości wynikające z poszczególnych osobowości, zdolnego do przybliżenia uczniowi wiedzy, ale także do konfrontacji, dyskusji, indywidualnych i grupowych poszukiwań." (Capaldo i Rondanini 2002).

Podsumowując, zasadniczego elementu klasy jako wspólnoty należy poszukiwać w innej kulturze uczenia się. Cechy tego podejścia można sprowadzić do czterech następujących obszarów:

1. różnorodność kompetencji wśród uczestników; te kompetencje są doceniane i umożliwiają rozwój;
2. zdefiniowanie celu stałego rozwoju wiedzy i umiejętności społecznych;
3. podkreślenie, w jaki sposób można się "uczyć uczenia się";
4. poznanie mechanizmów dzielenia się poznaną wiedzą"(Bertazzi L. 2003).

Aplikacje te zakładają demokratyczny i kooperatywny styl nauczania przez nauczycieli, którzy oprócz wysokich umiejętności w danej dziedzinie będą musieli dysponować umiejętnościami przywódczymi, zapewniającymi odpowiednie relacje między nauczycielami a uczniami.

Tylko bardzo dobra współpraca pomiędzy nauczycielami, uczniami i rodzicami może stworzyć klimat organizacyjny, który może zapewnić wzajemność celów, działań i zobowiązań - atmosferę, w której każdy wie, jak wyzwolić motywację i wysiłki potrzebne do osiągnięcia postępów.

5. Ograniczenia

Działanie to, aby uzyskać dobre wyniki, wymaga dwóch podstawowych elementów: zastosowania stylu opartego na współpracy przez nauczycieli oraz bardzo dobrych relacji między nauczycielami, uczniami i rodzicami. Tylko obecność obu tych elementów może wytworzyć klimat organizacyjny zdolny do zapewnienia wzajemności celów, działań i zobowiązań, w którym każdy wie, jak wyzwolić motywację i bodźce niezbędne do osiągnięcia postępów.

6. Perspektywy

Niniejsza dobra praktyka może zostać wykorzystana i powtórzona w klasach początkowych na poziomie ponadpodstawowym (pierwsze klasy gimnazjum).